

fører: Laurits Pedersen). 2. Beh. $\frac{3}{6}$ (F. Sp. 2279). 3. Beh. $\frac{3}{6}$ (F. Sp. 2290). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{3}{6}$ (L. Sp. 1067). Partiernes Ordførere: Ingeborg Hansen, Rahbek, Axel B. Lange, Oluf Johansen og J. S. Foget. 2. Beh. $\frac{3}{6}$ (L. Sp. 1074). 3. Beh. $\frac{3}{6}$ (L. Sp. 1075). *Loven stadfæstet 1. Juli 1942*. (Lov-Tid. Nr. 277).

Ved Lov af 30. Juni 1941 (Aarbog 1940—41, Side 206) blev Loven af 2. August 1940 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom med forskellige Ændringer forlænget til 30. Juni 1942. Da Spørgsmaalet om en yderligere Forlængelse meldte sig, fandt Indenrigsministeren en saadan paakrævet, og han stillede derfor Forslag om, at Loven skulde have fortsat Gyldighed indtil 30. Juni 1943. Samtidig foresloges det, at den i 1941 foretagne Tilføjelse til § 6 (Stk. 3), hvorefter Tinglysningsdommeren skal nægte at tinglyse Dokumenter indeholdende Bestemmelser, om hvilke det maa anses for overvejende sandsynligt, at de er truffet med det Formaal at omgaa Lovens Bestemmelser, blev affattet saaledes: »Tinglysningsdommeren skal nægte at tinglyse Dokumenter — f. Eks. betingede Skøder — indeholdende Bestemmelser, om hvilke det maa anses for sandsynligt, at de er truffet med det Formaal at omgaa Bestemmelserne i denne Lov.« Denne særlige Fremhævelse af betingede Skøder havde man fundet ønskelig paa Baggrund af nogle Afgørelser, der var truffet i Henhold til Loven.

Under Sagens Behandling paa Rigsdagen undergik Lovforslaget den Ændring, at Forlængelsen kun skulde gælde til *31. Oktober 1942*. Tillige vedtoges det i den ovenanførte Bestemmelse i § 6, Stk. 3, at erstatte Ordet »sandsynligt« med »overvejende sandsynligt«, saa at man paa dette Punkt blev staaende ved, hvad der i Forvejen stod i Loven.

Det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag blev i *Folketinget* modtaget med Velvilje fra de samarbejdende Partiers Side, idet dog Spørgsmaalene om *unge Landbrugeres Mulighed for at erhverve Ejendom* og om *Ikke-Landbrugeres Køb af Landbrugsbedrifter* gav Anledning til nogen Diskussion. Denne Diskussion blev ikke mindst ført i det af Tinget nedsatte Udvalg, i hvis Betænkning Udvalget angaaende det førstnævnte Spørgsmaal udtaler: »Selv om den i Lovens § 7 givne Dispensationsbeføjelse for Ministeren vel kan anvendes ogsaa i saadanne særlige Tilfælde, hvor Forholdene ved unge